

LENINA KĀROGS

Preiļu rajona
CENTRĀLĀ
BIBLIOTĒKA

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKKRAKSTS

● Izņēms kopā 1950. gada 29. marta Nr. 35 (3884) ● Ceturtdien, 1989. gada 23. marta ● Maksa 3 kop.

Zemnieku saimniecībām

Agrobanks Preiļu nodalījums ienākusi nauda, kas domāta zemnieku saimniecību kredītiem. Ne tik lielā apmērā (pašādām nav lielu izdevumu īstermiņa kredītiem), cik ir vajadzīgs, tomēr ilgtermiņa kredītiem agrobanks nodala varēs izsniegt jau 300 tūkstošus rubļu. Šo naudu var izlietot tehnikas, ganāmpulka, celtniecības materiālu iegādei zemnieku saimniecībās.

«Lauktechnikas» materiāli tehniskās apgādes bāzē Rušonā pienāk jauna tehnika. Sopavasār — arī zemnieku saimniecību vajadzībām. Jau pārdoti deviņi dažādu marķu (MTZ-80, T-40-AM, T-25) traktori. Pavisam Sopavasār plānots pārdot 19 traktorus, praktiski apmierinot visus līdzšinējos pieteikumus.

Jaunie zemes apsaimniekotāji iepērk arī arkļus, kultivatorus, mēslu ārdītājus, plaujmašīnas, siena preses. Tuvākajā laikā varēs iegādāties pieteiktās divas smaģas automašīnas.

A. VELDE

Iepazīstinām ar partijas rajona komitejas pirmo sekretāru

Viktors Viktora d. Tračums ir dzimis 1950. gadā Krāslavā. Latvietis (plēnumā viņš teica: uzskatu sevi par latgaleiti), brīvi parvalda gan latviešu, gan krievu valodu. Pēc vidusskolas beigšanas viņš studēja Latvijas Lauksaimniecības akadēmijā, kur ieguva inženiera zemes ierīkotāja specialitāti. Pēc tam gadu strādāja Madonas rajona sovhozā «Barkava» pazīstamā lauksaim-

BIOGRĀFISKA UZZIŅA

niecības darbinieka Eglona vadībā. Tālākās viņa gaitas saistītas ar darbu komjaunatnes un partijas organizācijās. Viktors Tračums bija Latvijas LKJS Madonas rajona komitejas organizatoriskā darba nodaļas vadītājs, republikas komjaunatnes Centrālās Komitejas instruktors. LKJS Limbažu rajona komitejas pirmais sekretārs un partijas Limbažu rajona komitejas sekretārs. Pēc

Leņingradas Augstākās partijas skolas beigšanas viņš strādāja Latvijas KP Centrālās Komitejas aparātā, bija inspektors, bet pēc aparāta reorganizācijas līdz lēvīšanai par partijas Preiļu rajona komitejas pirmo sekretāru — organizatoriskā darba un kadru nodaļas atbildīgais organizators. Pēdējos gados viņš bija mūsu rajona partijas organizācijas kurators.

zinā es pilnīgi piekritu Latvijas KP Centrālās Komitejas sekretāra I. Kežbera teiktajam 12. marta manifestācijā Rīgā, Komjaunatnes krastmalā. Man grūti pie viņa sacītā kaut ko vēl piebilst, jo tāda ir arī mana pārļiecība.

— Par sadarbību ar Latvijas Tautas fronti. LTF mūsu republikā ir reāls spēks, un mums ar LTF jāmeklē saskares punkti. Būs labi, ja partijas rajona komitejas biroja locekļi un LTF vietējie līderi sēdīsies pie sarunu galda, jo mums taču jāveic kopīgi uzdevumi pārbūves procesa neatgriezeniskuma nodrošināšanai. Ja turpināsim likt sprunguļus viens otra riteņos, nekāda labuma no tā nebūs. Tieši tāpēc nepieciešama kopīga darbības platforma. Uzskatu, ka Preiļu rajonā patlaban šādas platformas vēl nav.

— Daudz būs jāstrādā kultūras, tautas izglītības, veselības aizsardzības tīklā attīstības nodrošināšanā, sociālo problēmu risināšanā. Manuprāt, rajonā jāpārskata ekonomiskās un sociālās attīstības stratēģija. Negribu teikt, ka šobrīd tādas nav, taču dzīvē nekas nestāv uz vietas, un tāpēc arī mēs nedrīkstam atpūsties. Tomēr vēlreiz gribu uzsvērt: gan ekonomiskie, gan sociālie jautājumi mums šodien jārisina nevis ar administratīviem, bet gan ar partijas politiskā darba metodēm, caur partijas organizācijām, ar visu komunistu aktīvu personisku līdzdalību.

V. TRACUMS:

„Katram jābūt personiski atbildīgam“

Kā jau ziņojām, Latvijas KP rajona komitejas otrajā plēnumā par partijas Preiļu rajona komitejas pirmo sekretāru ievēlēts Viktors Tračums — Latvijas Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas organizatoriskā darba un kadru nodaļas atbildīgais organizators. Sajās dienās daudzi jo daudzi mūsu lasītāji zvana redakcijai un lūdz iepazīstināt ar viņu tuvāk. Mēs bijām plānojuši ar partijas rajona komitejas jauno pirmo sekretāru sagatavot plašāku intervju, taču, ņemot vērā lasītāju lūgumus, šodien piedāvājam jūsu uzmanībai nelielu biogrāfisku uzzīni un dažas tēzes no V. Tračuma runas partijas rajona komitejas plēnumā.

NO V. TRACUMA RUNAS PLĒNUMĀ

— Pašreizējais apstākļos, kad partijas organizācijas tautas acīs zināmā mērā zaudējušas savu autoritāti, mūsu galvenais uzdevums ir atteikties no birokrātiskām darba metodēm, visu uzmanību koncentrēt politiskajam darbam, cilvēku konkrētajam rūpēm un interesēm. Cilvēkam un tikai cilvēkam jābūt partijas darba centrā. Bet mēs patlaban esam atrāvušies no cilvēkiem. Tā tas šodien nedrīkst būt. Tieši tāpēc par svarīgāko uzskatu aktivizēt partijas rajona komitejas vēlēto orgānu (katram rajona komitejas loceklim jāveic konkrēti pienākumi un personiski jāatbild par to izpildi), visu partijas organizāciju darbību, tuvināt to cilvēku interesēm. Esmu pārliecināts, ka tikai tā mēs varam celt gan par-

tijas organizāciju autoritāti, gan komunistu avangarda lomu.

— Šodien vēl nevaram iztikt bez partijas aparāta. Uzskatu, ka partijas Preiļu rajona komitejas aparāts savas funkcijas pašreiz nepilda. Tāpēc, ja mani ievēlēs par pirmo sekretāru, partijas rajona komitejas aparāts tiks kvalitatīvi atjaunināts. Būs jāpanāk arī tā saliedēšana. Manuprāt, partijas Preiļu rajona komitejas aparātā lielākajai daļai darbinieku jābūt latviešu tautības, visiem darbiniekiem jāzina divas valodas, bet tiem, kas latviešu valodu vēl nepārvalda, tā jāmācās.

— Patlaban galvenā problēma — paudināt tautu. PSKP Centrālās Komitejas plēnums, kurš notiek šajās dienās, noteiks galvenos orientierus lauksaimniecības tālākai attīstībai. Mums

būs jāstrādā plēnuma lēmumu īstenošanā. Ir jānorobežo partijas un saimniecisko orgānu funkcijas. Un ne tikai lauksaimniecībā. Jāizbeidz administrēšana un direktīvu došana no «augšas». Partijas organizāciju uzdevums — veikt politisko darbu, strādāt ar politiskām metodēm. Taču tas nebūt nenozīmē, ka partijas organizācijām pilnīgi jānorobežojas no ekonomikas vadīšanas. Mums vienīgi jāmaina pieeja šī jautājuma risināšanai, ekonomikas vadīšanā sava ietekme jāpauž ar to komunistu starpniecību, kuri strādā saimnieciskajos orgānos. No katra jāprasa konkrēts darbs, un katram jābūt personiski atbildīgam par savu pienākumu izpildi, nevis vienam otru jāpārliecina: «Vajag... vajag...»

— Par valodu, pilsonību un citām šodienas aktualitātēm. Šinī

Vēlētāju zināšanai

Rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteja pieņēmusi lēmumu par izmainām 75./20. Preiļu vēlēšanu iecirkņa komisijas sastāvā. Ivana Vladimira d. DESKO vietā komisijas sastāvā iekļauts Jānis Pēteris d. SONDORS — no Preiļu rajona centrālās slimnīcas darba kolektīva.

Skates un konkursi

Marta raksturīgākā iezīme rajona kultūras dzīvē — mākslinieciskās pašdarbības skates un konkursi.

Ir noteikta labākā mazā vokāliste. Par konkursa «Cālis-89» uzvarētāju kļuva sešgadīgā Eliņa Pabērza no Līvāniem.

Vokālo ansambļu skate parādīja, kādā līmenī darbojas lielle dziedātāji. Trešā Vissavienības mākslinieciskās pašdarbības festivāla ietvaros viņi mērosies spēlēt novembrī.

Vokāli instrumentālie ansambļi apliecināja savu prasmi deju mūzikas atskaņošanā. Viņi cīnījās par tiesībām muzicēt gan rajonā, gan ārpus tā robežām.

Spēļu programmu vadītāji sacentās par godu piedalīties republikāniskajā konkursā.

Ir noteikti arī labākie daiļlasītāji.

Par konkursiem un skatēm nākamajos laikraksta numuros stāstīsim plašāk.

V. RADIS

Turpmāk — „Sarkanais Oktobris“

Rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas sēdē apstiprināts kolhozagrofirma «Krasnij Oktjabrj» pilnvaroto sapulces lēmums par uzņēmuma nosaukuma mainīšanu. Turpmākais oficiālais nosaukums: agrofirma «Sarkanais Oktobris».

Pārskats

par piena izslaukumiem rajona saimniecībās (pēc agrorūpniecības apvienības «Preiļi» dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Izslaukts no govju markā II dekadē	+ salīdz. ar to pašu laiku 1988. g. (kg)	+ salīdz. ar iepriekšējo dekadē (kg)
«Sarkanais Oktobris»	13,0	-3,3	+0,2
«Sarkanā ausma»	11,5	+0,3	+1,0
«Jersika»	10,9	-	+1,5
Dzeržinska	10,5	+0,7	+1,0
Leņina	10,5	+1,2	+0,9
M. Gorkija	10,1	+0,3	+0,1
Kirova	9,8	+1,0	+0,8
«Zelta vārpa»	9,6	-0,5	+0,7
«Nākotne»	9,1	-0,1	+0,9
Rušonas p. s.	9,1	-0,4	+0,7
Raiņa	8,6	-0,7	+0,6
«Rožupe»	8,4	+0,4	+0,5
«Dzintars»	8,1	+0,2	+0,1
«Vārkava»	8,0	+0,8	+0,1
Aglonas p. s.	8,0	-0,3	+0,4
«Sīļukalns»	7,3	-0,6	+0,1
«Ezerciems»	7,2	-	+0,2
K. Marksa	7,2	-1,8	+0,4
Rudzātu p. s.	6,8	-0,5	+0,2
«Dubna»	6,7	+0,2	+0,3
Suvorova	6,6	-1,8	+0,8
RAJONĀ	9,2	-0,5	+0,5

TURPMĀK MŪSU AVIZE

- 1949. gads Latvija.
- Lopkopju dinastija.
- «Daugavas» vietā — «Vārpa».

Cik eleganti izskatītos šajā kostīmā vai jacinā mans dēls vai meitiņa? Šādu jautājumu noteikti sev uzdod katrs no šim plēcām sievietēm, kuru darba vieta ir Ogres trikotāžas kombināta Preiļu fabrikas sūšanas cehs. Tāpēc cehsā izpildīt katru operāciju (bet atbilstoši kvalifikācijai viņām uzticētas vissarežģītākās) bez nevienas kļūdas. Gada sākumā tika atjaunots produkcijas asortiments, ražošanā ieviesti spilgtāki, ērtāki modeļi. Tā kā līdztekus plāna izpildei (katru mēnesi normas pārsniegtas par 30 — 40 procentiem), sūvējas cehsā paaugstināt izstrādājumu kvalitāti. ATTEĻĀ (no kreisās uz labo): G. Timofejeva, G. Podskočeva, S. Stupure, I. Andrejeva, L. Kirsanova, J. ZANDES foto

Zeme mīl tos, kuri to kopj

Laikam par šādu patiesību nav jāpārlicina ne tie darba pirmrindnieki, ne saimniecību speciālisti un vadītāji, kuri nesen pulcējās uz sociālistiskās sacensības rezultātu apkopošanu un darba pirmrindnieku godināšanu kolhoza «Nākotne» klubā, ne mājās palicēji. Šī tikšanās, acimredzot, bija vajadzīga arī tāpēc, lai apjaustu un pārrunātu uzdevumus, kuri šodien veicami lauku laudim.

Ieskatu par pērnā gada darba rezultātiem sniedza rajona kolhozu padomes priekšsēdētāja Jevģenija Stikāne. Tiesa, viņa vairāk konstatēja faktus par izpildītiem, pārpildītiem un nepaveiktiem graudu pārdošanas un citiem valsts plāniem, runāja par saimniecību finansiālo stāvokli, izpildīto darbu apjomu celtniecībā, par pārlikajām prasībām, kādas kolhoziem (ieperkot kartupeļus) ir kā izvirzot sagādes organizācijas, atzina, ka pārbūves rezultāti pagaidām ir pieticīgi. Iši pieskārs lauku sociālajām problēmām.

Par šīm problēmām nopietni diskutēja citi runātāji. Agroapvienības «Preiļi» priekšsēdētāja vietnieks Ivans Jeršovs runāja par topošo zemnieku saimniecību un kolhozu, padomju saimniecību attiecībām. Ivans Jeršovs aicināja atbalstīt vecos kolhozniekus, kuri sūri un grūti ir strādājuši visu savu darba mūžu, sniegt palīdzību zemnieku saimniecībām.

Par personisko saimniecību ieguldījumu pārtikas programmas īstenošanā runāja Valentīna Reine. Jo nedrīkst tās pretstatīt kopsaimniecībām. Lai rajonā veicinātu individuālo saimniecību attīstību, lauku iedzīvotājiem pārdod kombinēto lopbarību. Pērn pārdotas 4542 tonnas. Diemžēl šis skaits ir mazliet zemāks nekā 1987. gadā. Tajā pašā laikā jāatzīst, ka rajona

lauku sētām ir vajadzīgas apmēram 7500 tonnas kombinētās lopbarības. Tātad — lopbarības pietrūkst. Un tomēr dažas rajona Tautas deputātu padomju izpildkomitejas, piemēram, Saunas, Raunlešu, Stabulnieku, iedalīto kombinēto lopbarību neizņēma.

Par rajona saimniecību nodrošinātību ar lauksaimniecības tehniku, par tās iegādes iespējām runāja S. Nesterenoks. Diemžēl rajona pieprasījumi ne tuvu netiek apmierināti.

Visnotaļ svarīgam jautājumam — ekoloģiskajai situācijai laukos — nopietni pieskārs apvienības «Ražība» priekšsēdētājs S. Bernāns. Viņa viedoklis: būt godīgiem pret dabu un nesagandēt to vairāk, kā tas ir izdarīts. Apvienības «Ražība» paveikto darbu apjomi, salīdzinot ar iepriekšējiem gadiem, ir samazinājušies. Vadītājs to izskaidroja ar faktu, ka «Ražība» ir atsvabinājusies no pierakstījumiem un arī saimniecības vairs nav tik izšķērdīgas, jo izcenojumi ir augsti.

Staņislavs Bernāns aicināja rūpēties par minerālmēslu un ķīmiskā uzglabāšanu, lai tās neapdraudētu apkārtni, ražot veselībai nekaitīgus pārtikas produktus. Diemžēl pagaidām ne ekonomiski spēcīgāko, ne citu saimniecību speciālisti nav rūpējušies par lauksaimnieciskās pro-

dukcijas kvalitāti, par dabas aizsardzību, ūdeņu tīrību.

Apvienībā «Ražība» ir kontroles laboratorija, kur šādas analīzes jau izdara. Turpmāk veiksmīgāk jāpārbauda. Pārbaudāma ir arī lopbarība. Saimniecībai vien jānoslēdz līgums, un vajadzīgās ziņas būs precīzas un savlaicīgas. Bet... mūsu lauksaimnieki to uzskata par lieku līdzekļu tērību. Tā nu vairs nav zemes kopēja valoda un godīgums pret savu tautu. Diemžēl vienlaikus ar agitāciju par ekoloģiskās situācijas izvērtēšanu izskanēja pamudinājums atcerēties, ka lauksaimnieki tirumu virsmēlošanai varot izmantot aviāciju (!).

Debatēs runātāji bija trīs: kolhoza «Zelta vārpa» priekšsēdētājs V. Valters, kolhoza «Sīlūkains» priekšsēdētājs P. Driksna, Raiņa kolhoza galvenā zootehniķe A. Daugavvanaga. Tika spriests par sociālo taisnīgumu. Arī sava rajona robežās. Nav taču divu domu, ka celtniecības jomā, tehnikas un vēl citu resursu sadalē mūsu «dūži» ir prātīgi sev paņemt to lielāko kumosu. Toties citā saimniecības iztika pēc pārpalikuma principa.

Vladislavs Valters izteica neizpratni par to, kāpēc kolhoziem valstij jāmaksā obligātā apdrošināšana, nodokļi par ceļu izmantošanu (viņam piekrita arī citi), ja šie līdzekļi nepaliks rajonā. Viņš tāpat kā citu saimniecību vadītāji gaida PSKP CK marta plēnumu (šobrīd tas jau noticis), kurā izskatīs agrāro jautājumu.

«Sīlūkaina» priekšsēdētājs aicināja taisnīgāk sadalīt lauksaimniecības tehniku, vieglās automašīnas un, protams, saimniecības vajadzībām atvēlēto benzīnu, jo viņa kolhozs no rajona centra atrodas 30 kilometru at-

tālumā, ir sliktā autobusu satiksmē ar Preiļiem. Viņš izteica bažas par to, ka jaunajiem lopkopības darbiniekiem (slaucējam, kuras mācījušās Jaunaglonā) ir vājas profesionālās zināšanas, toties ļoti augstas prasības attiecībā uz sadzīves sfēru.

Vairākas samilzušas problēmas dienas gaismā cēla Anna Daugavvanaga. Viņa runāja par to katastrofālo stāvokli, kas radies republikas un rajona laukos. 1959. gadā laukos dzīvoja puse republikas iedzīvotāju, pašlaik vairs tikai ceturtdaļa. Draudošs stāvoklis ir mūsu rajonā, kur laukos cilvēku mirstība pārsniedz dzimstību. Ir daudzi cēloņi. Un viens no galvenajiem faktoriem, kas radījis iedzīvotāju pārceļšanos uz pilsētām, — sociālā infrastruktūra, sociālais netaisnīgums rūpniecības un lauksaimniecības cenu politikā, politiskās kļūdas, kas tika pieļautas valstī.

Tāpēc, — sacīja A. Daugavvanaga, — jācinās par suverēnu valsti, tad varēs novērst ekoloģisko krīzi, atrisināt ekonomiskos un sociālos jautājumus. Anna Daugavvanaga izteica neizpratni par sajūsmu, kāda izskanēja Centrālajā televīzijā, kad popularizēja Orlas apgabala lauksaimniecību. Diemžēl esot piemirsts godīgi pateikt, ka tie cilvēki, kuri vairumā tur ieradās uz dzīvi, atstāja kaimiņu apgabalu un turienes izputējušos laukus. Nav visaptveroša likuma par zemi. Jāpanāk cenu reforma, lai lauku laudis radītu noteiktības sajūtu. Šķiet, šai A. Daugavvanagas domai pievienojās visi zālē sēdošie.

Rajona lauksaimnieki analizēja veikumu pagājušajā gadā, godināja darba pirmrindniekus.

Agroapvienības «Preiļi» galvenā dispečere Valērija Tropa mudināja enerģiskāk iesaistīties Lauksaimnieku savienības dibināšanas organizatoriskajā darbā.

A. ILJINA

Latvijas Kultūras fonda Spīdolas padomes aicinājums

Cienjamie lasītāji! Kultūras fonds un Spīdolas padome aicina jūs visus piedalīties gaišu prātu meklēšanā!

Visos laikos laukos dzīvojuši cilvēki ar neparastām kultūras interesēm. Tie ir viņi, kas gad-simtu gaitā radījuši mūsu tautas kultūras vērtības un etniskās tradīcijas. Šodien tie ir cilvēki, kas izzina sava novada vēsturi, kas ap sevi izstāro garīgumu un veicina augstas kultūras tradīciju iesakņošanu.

Spīdolas padome ir ieinteresēta iepazīt šos cilvēkus, atbalstīt un veicināt viņu darbību, un šo veikumu nodot visas sabiedrības kultūraprītē.

Aicinām pieteikties šos cilvēkus! Bet, kā tas nereti atgadās, ja viņi paši nespēj novērtēt savu veikuma nozīmību, lūdzam atsaukties novadniekus, kuriem zināms šo cilvēku ieguldījums tautas kultūras kopšanā un veidošanā, informēt Spīdolas padomi.

Ceram, ka uz Spīdolas padomes aicinājumu atsauksies arī jaunās paaudzes cilvēki, kuriem ir spējas, iestrāde un vēlētās veidot un bagātināt kultūrvidi savā novadā, savā vistuvākajā apkārtnē!

LATVIJAS KULTŪRAS FONDS

- Neizliksimies, ka nekas sevišķs nav noticis. Druzdaini nemeklēsim, kā notikušo nosaukt, — «sapulces pa maiņām», «incidents», «darba īslaicīga pārtraukšana» un tamlīdzīgi. Tas, kas Līvānu eksperimentālās koksnēs konstrukciju rūpnīcā notika mājbuves ceļā 2. un 3. martā, saucams ne citādi kā streiks. Pirmais uzņēmuma pastāvēšanas laikā.
- Tas ir nopietni, ļoti nopietni par spīti dažu laba grieķu lietu notušet.

Nav grūti ledomāties stāvokli, kādā atradās ceha saimnieks Leonīds Pereverzevs 3. marta rītā. Pēc iepriekšējā vakara notikušās vētraiņas Jura Putņa strādājošās (precīzāk — nestrādājošās) maiņas sapulces, kurā it kā bija panākts pamiers, viņu satricēja klusums plašajā cehā. Viss skaidrs, arī otrā maiņa, kurai priekšnieks ir L. Linužs, nav sākusī darbu. Konveijers apstājies. Leonīds Pereverzevs neskrēja pēc palīdzības pie administrācijas, viņš gāja pie strādniekiem. Runāja daudz, ilgi lūdz, pārliecināja. Likās, vēl mazliet, un viss būs kārtībā. Taču, lai cik paradoksāli tas liktos, visu sabojāja rūpnīcas direktora A. Kozlovskā atnākšana. Viņam tika uzdots tiešs jautājums: «Būs premiāla piemaksa par februāri vai nē? Atbilde bija kategoriska — nē!

Tā rezultātā konveijers turpināja stāvēt. Vēlāk tresta juriskonsults M. Jefremovs neatlaidīgi centisies pierādīt, ka streiks ir nelikumīgs, jo nelikumīgas ir strādnieku prasības, ka par neizpildītu plānu izmaksātas premijas nav nekas cits kā pierakstījumi, bet rūpnīcas vēsturē (to laik vēl eksperimentālajā mājbuves kombinātā) tā ir gadījies, un tas beidzies ar krimināllietu.

- Juridiski it kā viss būtu pareizi. Saskaņā ar tresta izstrādāto un pirms gada

Ārkārtēja situācija

- pieņemto nolikumu par strādnieku darba apmaksu
- pēc gabaldarba premiālas apmaksas sistēmas ražotnei, kas nav izpildījusi plānu, premija nepienākas.
- Pamatoti, bet ne pavisam.

Februāri cehā viss gāja kūleniski. Iesaukumi uz kara komissariātu, donoru dienas, un, visbeidzot, dzeršana darba laikā — pārsvārā tas viss bija J. Putņa maiņa. Rezultāts ir tāds: maiņa spēja iekraut tikai 32 maiņas, bet biedri, L. Linuža maiņa — 42. Ceha kopējais plāns — 80 maiņas, ņemot vērā, ja abi kolektīvi to «padala» uz pusēm. Kļūst saprotams, kāpēc darbu nesāka L. Linuža maiņa, kur divas līnijas ar mazāku strādājošo skaitu jau ilgāku laiku tiek galā ar plānoto. Neskatoties uz to, tresta darba kolektīva padomes prezidijs neņēma vērā rūpnīcas un ceha darba kolektīva padomes lēmumu par premiālo piemaksu izmaksāšanu to struktūrvienību kolektīviem, kuras izpildījušas mēneša plānu. Tā rezultāts ir zināms.

Izsekojot notikumu gaitu no marta sākuma, runāju ar visu «rangu» mājbuvētājiem. Tika noskaidrots, ka iepriekš minētie iemesli nebija cēlonis uzdevuma neizpildīšanai. Galvenais ir, lūk, kas: pārkaņumi sagādē, neritmis-ka materiālu piegādē (kokskaidu plāksņu nebija divas dienas), ne vienmēr ir minerālvate, konteineru stieniši. Nedrīkst ņemt vērā arī to, ka ne vienmēr administrācija, sākot ar ceha priekšnieku un beidzot ar meistaru, pārvalda situāciju. Vissīkākā jautājumu atrisināšanai viņi gaida komandu no augšas, tā vietā, lai pieņemtu patstāvīgu lēmumu.

Nav brīnums, ka nepilnīgi iz-

Rūgtā uzvara

strādātais «augšā» apātiski padziļinās «apakšā». Te noteikti ir tiešs sakars starp cēloņiem un sekām. Ne pirmo gadu ir aritmija sagādē, un tresta vadītāji nevarēja par to nezināt un to neparedzēt. Savukārt ceha strādnieki, pat darba kolektīva padome ne reizi nav noklausījušies vienu vai otru tehnikas komplektēšanas pārvaldes pārstāvi, lai gan šāda saruna, neapšaubāmi, būtu lietderīga.

Cilvēkiem vienkārši ir apnicis ceturkšņa sākumā lāpīt slinkumu un šturmetē beļgās. Sanāk, ka tikai sasteļģts darbs ir iepilnots: pamatu neapņemamības dēļ māju ražošanas plāns gada pirmajiem trim mēnešiem, kā likums, ir pazemināts. Līdz ar to sarūk arī darba alga. Janvārī un februārī rūpnīcā tā bija vidēji 250 rubļu, bet mājbuves cehā tikai 180. Un vēl premija tika noņemta.

- Noskaidrots vēl viens apstāklis: nolikums par premijām nav saprotami izskaidrots ne tikai strādniekiem, pat meistari nekā nesaprot.

Lūk, tāda «efektivitāte» ir tikai skata pēc notikušajam nodarbinātību ekonomiskās izglītības sistēmā. Tajā pašā laikā bez grūtībām ceha darba kolektīva padome panāca atklātību par vadītāju ceturkšņa premijām. Un kas notiek: saraksts jau pēc nepilnas pusstundas nozūd no stenda. Acīmredzot, kādam nav vēlētās nodot atklātībai šīs diezgan iespaidīgās summas.

Lūk, saskaitāmie, ko ceha meistars kopā nosauks par masu apātiju. Kas galu galā izvērtīsies par...streiku. Tikai šis akcijas galvenais mērķis, pēc manām domām, nebija 30 procentu

premijas «izsīšana», bet gadiem augošā nepieciešamība likt administrācijai veikt radikālus pasākumus, lai uzlabotu stāvokli cehā.

- Visā šajā notikumā ir vēl viena svarīga niānse. Vadītāji par to pat neleminejās, bet strādnieki runāja atklāti. Izrādās, ka pacietības kausu pārpildīja A. Kozlovskā neturētāis vārds.

Savā laikā viņš stingri solīja: piemaksa par plāna izpildi tiks veikta neatkarīgi no galējā rezultāta. Uz L. Pereverzeva vairākkārt uzdoto jautājumu, vai noruna pallek spēkā, atskanēja pārliecinošs direktora «jā». Lūk, tāpēc uz arōdbiedrības komitejas priekšsēdētāja Pāvēla Konuhova gaida šodien atrodas L. Linuža maiņas iesniegumi ar prasību izskatīt ne tikai premiju izmaksas lietu, bet arī jautājumu «par A. Kozlovskā atbilstību amatam». Pilnīgi iespējams, ka arodkomiteja centīsies iet uz kompromisu, bet neatkarīgi no tā atrisinājuma Andrim Kozlovskim tas bija brīdinājuma zvans.

Domājams, ka šajā situācijā nespēs līdzēt tresta administrācijas mēģinājumi visu vainu uzvelt «dumpīgajai» L. Linuža maiņai, reizē viņu pašu apvainojot «partijiskā bezprincipiālitātē». Tas no pagātnes arsenāla, ko skaidri lika saprast strādniekiem: ja attiecībā uz Leonu Linužu tiks veikti kādi pasākumi, tad to novērtēsim ne citādi, kā taisnīga cilvēka, tresta tautas kontroles grupas drosmīga vadītāja (nav nejaušība, ka fotoavīze ar attēliem, kas dara kaunu uzņēmumam, momentāli nozuda, kad kļuva zināms par galvaspilsētas ciemiņā ierašanos) vajāšana.

Mans mērķis nav attaisnot L. Linuža vadīto kolektīvu. Varēja, protams, maiņa iet palīgā tam pašam J. Putnim, jo kolektīva egoisms ir nevēlētā, ja runa ir par plānu un tātad par visa ceha labklājību. Padomāsim tomēr, kāpēc tas nav noticis. Vai ne tāpēc, ka virsroku guva princips «Kā jūs mums, tā mēs jums»? Ja tā, tad kad radusies šī nesaprašanās robeža, pat atsvēšināšanās starp strādniekiem un administrāciju? Ko par to domā tresta partijas pirmorganizācijas vadība (starp citu, cehā pat nezina, kas aizvieto sekretāru tā prombūtnes laikā), arodkomiteja? Mikroklīnats mājbuves cehā prasa vislielāko vērtību.

- Ar ko tad beidzās streiks?
- Pieņemts lēmums izmaksāt premijas no materiālas stulmulēšanas fonda labākajiem strādniekiem. Uzvara?
- Ja arī uzvara, tad loti rūgtā, jo izcīnīta ar izmisīgu soļu palīdzību. Satraucoši ir tas, ka neviens no maiņiem sarunu biedriem ne garantēja, ka tas bija pirmais un pēdējais streiks.

Iznāk — «efektīva» metode? Un arī turpmāk apzagsim paši sevi (divas streikojošās maiņas neizpildīja plānu par 3 — 4 maiņām). «Šodien streiki reizēm apreibina, iedarbojas uz nerviem, bet tas ir strupceļš. Pārību mūsu tauta ir izcīnījusi ar ciešanām un nevar to mainīt pret surogātu.» — rakstīja laikraksts «Pravda».

Ko vēl lai piebilstu? Ja nu tikai to, lai tresta darba kolektīva padomes prezidijs sēdē apstiprinātie desmit punkti darba stabilizēšanai rūpnīcas galvenajā cehā nepaliktu uz papīra un mājbuvētājiem sāpēm tiktu pievērstā lielāka uzmanība. Ne jau tāpēc, ka būtu bailes saņemt rājienu no «augstākstāvošā», bet gan tāpēc, ka tā liek komunistu vadītāju un arī cilvēka pienākuma apziņu.

I. KOROĻOVA

Cīnītāja piemiņai

Atvadu vārdi novadniekam

No Rīgas plenākusi sēru vēsts: 12. martā 67 gadu vecumā no dzīves šķīries Latvijas komjaunatnes revolucionārās kustības...

E. Baško dzimis 1921. gadā Preiļu rajona Kastīrē trūcīga zemnieka ģimenē. Mācīdamies Aglonas ģimnāzijā, viņš iesaistījās revolucionārajā kustībā...

Pēc Latvijas atbrīvošanas no vācu okupācijām E. Baško strādāja par komjaunatnes Daugavpils apriņķa komitejas pirmo sekretāru un Latvijas LKJS Cen-

trālās Komitejas sekretāru.

Beldzīs republikānisko partijas skolu un V. I. Leņina Kara politisko akadēmiju, viņš dienēja PSRS Brunotajos Spēkos, bija pulka komandiera vietnieks. No 1956. gada līdz 1958. gadam E. Baško strādāja par partijas Ventspils pilsētas komitejas pirmo sekretāru...

Par nopelniem Dzimtenes labā E. Baško apbalvots ar diviem Tēvijas Kara ordeņiem un vairākām medaļām.

Visa Eduarda Baško dzīve bija pašizlīdzīga darba pilna, ko iedvesmoja cēlle socialisma ideāli. Tādu viņu savā atmiņā saglabās komjaunatnes, partijas un partizānu kustības veterāni.

Agrofīrmas «Sarkanais Oktobris» Riebiņu ciematā durvis vēris liels tirdzniecības centrs (attēlā). Tam ir trīs stāvi, plašas un gaissas telpas.

Pagaidām darbojas tikai pirmais stāvs. Te ir veikals, ēdnīca un kafējnīca. Otrajā stāvā paredzēts restorāns. Tirdzniecības centru būvēja

agrofīrmas celtnieki. Tas nodots rajona patērētāju biedrību savienībai.

J. AIZKALNA teksts, J. SILICKA foto

Pārdomas vēlēšanu priekšvakarā

Mēs atbalstām

Mūsu rajona presē izskan kritika par M. Kostņeckas izvirzīšanu par PSRS tautas deputātu kandidāti, par to, ka viņa palikusi vienīgā kandidāte 312. Preiļu nacionāli teritoriālajā vēlēšanu apgabalā.

Daži vārdi par viena kandidāta izvirzīšanu. Sajā sakarībā jāatceras mūsu republikas juristu pūlīni pagājušajā gadā Maskavā panākt vēlēšanu likumprojekta grozīšanu, jo jau toreiz bija skaidrs, ka daudzi punkti piedāvātajā likumprojektā ir nedemokrātiski...

Tomēr mēs esam pilnīgi pārliecināti — ja arī nebūtu priekšvēlēšanu sapulces un sarakstos tiktu iekļauti visi deputātu kandidāti, kurus izvirzījuši darba kolektīvi, M. Kostņeckai vienlaigi paliktu vislielākās izredzes gūt pārsvaru. Jo viņa aizstāv un rūpējas par novārtā pamestajiem un beztiesīgajiem, kādi ir vairumā un kādi lielākā vai mazākā mērā mēs tik daudzi esam bijuši līdz pat šai dienai...

B. SONDORS, A. MASLOBOJEVS, J. UPENIEKS, A. MIHAILOVS, V. KIRILOVS, G. KINASS, I. MURNIEKS un vēl 46 paraksti

Darbi būs?

Pēc divām dienām — PSRS tautas deputātu vēlēšanas. Tā ir sanācis, ka 312. Preiļu nacionāli teritoriālajā vēlēšanu apgabalā reģistrēts tikai viens deputāta kandidāts. Protams, ka to ietekmēja nepilnīgais likums par vēlēšanu un citi faktori, par ko rakstīja mūsu rajona laikraksts.

Un tā esam nostādīti fakta priekšā — mūsu deputāta kandidāte ir Marina Kostņeckā, kuras politiskā platforma nesen bija publicēta laikrakstā «Leņina Karogs».

Pēc esošajām ziņām M. Kostņeckā ir: Vissavienības veselības un zēlsirdības fonda valdes prezidija locekle, Latvijas Tautas frontes Domes valdes locekle, Krievu kultūras biedrības valdes locekle, Latvijas PSR Rakstnieku savienības biedre. Visbeidzot — pēc savas profesionālās darbības viņa ir rakstniece un publiciste. Tik plašs darbības diapazons prasa milzīgu pašatdevi.

Vai neesam pārāk vienpusīgi?

Pēdējo nedēļu laikā redakcija saņem daudz vēstule sakarā ar gatavošanos vēlēšanām. Tajās izskan visdažādākie viedokļi — protests pret to, ka 312. Preiļu nacionāli teritoriālajā vēlēšanu apgabalā palikusi tikai M. Kostņeckā kandidāte un arī atbalsts viņas kandidāturai, tiek dots vērtējums apgabala vēlēšanu komisijas priekšsēdētāja P. Romanova rakstam «Jūs gribējat zināt sīkāk...».

Pašreizējais pluralisma apstākļos centāms darīt lasītājiem zināmus visus viedokļus. Taču publicēt laikrakstā itin visas vēstules, kā nereti uzstāj to autori, vienkārši nav iespējams, tas rakstītājiem būtu jāsaprot. Tāpēc šoreiz ieskatīsimies tikai četrās.

Man nācies runāt ar daudziem cilvēkiem, un visi ir vienprātīgi, ka Marina Kostņeckā veic ļoti grūtu un vajadzīgu darbu audzināšanā, rūpējas par bērniem, kuriem šāda aizgādība ir nepieciešama kā gaisss.

Viņš aicina vēlētajus 26. martā atdot savas balsis par cienījamo rakstnieci un publicisti. Preiļiete A. Gribruška stāsta par to, ka jauniešu vidū plaši izplatījusies žūpība, ka iereibušu jauniešu izdarības esot sagādājušas rūgtus brīžus arī viņai.

spējīga dot reālu, jūtamu labumu arī kā tautas deputāte.

Iepazīnušies ar M. Kostņeckas politiskās platformas pamattēzēm, mēs nonācām pie secinājuma, ka tās sakrīt ar jau agrāk iezīmētajām mūsu republikas problēmām un ir nepieciešama ātrāka to atrisināšana.

Tikšanās reizē ar vēlētajiem izteiktāis kategoriskais kandidātes paziņojums (tas ir J. Veļgura rakstā, kas publicēts rajona laikrakstā šī gada 4. martā) pārsteidz. «Es, dārgie līviņieši, ja kļūšu par deputāti, panāksu, lai Līvāni būtu tīra, skaista pilsēta un lai jūsu bērni un mazbērni varētu peldēties Dubnā un Daugavā.»

Tas ir vairāk nekā pārdošs, bet diemžēl fantastisks solījums. Lai veiktu pirmos soļus Līvānu ekoloģiskā stāvokļa uzlabošanā, ir nepieciešams vai nu pārprofilēt, vai arī slēgt daļu kaitīgu uzņēmumu. Ja arī Marina Kostņeckā to panāks, vai viņai būs pateicīgi desmitiem vēlētajū, kas palikuši bez darba? Tālāk kandidāte M. Kostņeckā vienā no savas programmas punktiem piedāvā uzņēmumus simtprocentīgi apgādāt ar attīrīšanas iekārtām.

Bet pajautājiem jebkuram direktoram, cik rekonstrukciju projektu plauktos ir pārklāti ar putekļiem, kaut gan visi nepiecieša-

mie līdzekļi ir? Un vai rakstniece un publiciste spēs visu ureiz atrisināt?

Kas attiecas uz mūsu uzņēmumu, tad ir paredzēts to paplašināt, bet vēl nav atrisināts jautājums par atmosfēras piesārņošanas novēršanu, ražošanas notekūdeņu attīrīšanu, bet prēmiku iecirkņa izdalīto kaitīgo vielu koncentrācija atmosfērā nevienu reizi vien pārsniedz normu.

Kaut gan — viņa pati apstiprina, ka «ekonomikas jomā nav speciālists» un «savā platformā ir izklāstījuši savu rakstniecei attiektāi pret problēmām». Bet attieksmes vien šodien ir par maz, vēl jo vairāk tāpēc, ka to izsaka visi, kas var. Ir vajadzīgi konkrēti ceļi konkrētu uzdevumu risināšanā.

T. PANKOVA, M. SPASKOVA, N. KIMA

Līvānu eksperimentālā bloķimiskā rūpnīca

„Agroķīmijas” jaunais pakalpojums

TELSI (Lietuvas PSR). Visi akmeņi, ko salasa Telsu rajona kolhozu un padomju saimniecību tīrumos, tagad tiek izmantoti: vīletējā «Agroķīmijas» nodaļa sāksusi sniegt zemkopjiem jaunu pakalpojumu — izgatavot šķembas. Sajā nolūkā izveidots speciāls iecirknis, kas apgādā ar transportlīdzekļiem un spēcīgu akmeņu drupināšanas tehniku.

TASS

Iznīciniet graudu kaitēkļus

Lai pasargātu graudus un to pārstrādes produktus no bojāšanās, kā arī lai cīnītos atklātu kukaiņus un veikt nepieciešamos pasākumus to likvidēšanai, ir jāiznīcina ārējās pazīmes, viņu attīstības ipatnības.

Bistams pākšaugu kaitēklis ir plankumainais sēklgrauzis. Krātuvēs tas iznīcina zirņus un citas pākšaugu šķirnes. Rajonā pākšaugu sēklas tiek piegādātas no citiem republikas rajoniem, tāpēc jāseko, lai šo kaitēkli neievāzātu.

Cetrplankumainais sēklgrauzis ir neliela vabole. Tās garums ir 3 milimetri, platumš — no 1,6 līdz 1,7 milimetri, sarkanbrūnā krāsā, pārklāts smalkiem matiņiem. Vaboles lido, sevišķi aktīvas siltās telpās.

Oļiņas izdēj, cieši pielīmējot tās pie virsmas ar ātri cietējošu šķidrumu. No oļiņām veidojas kāpuri, kuri ar asu zobīņu palīdzību iegrāuzas sēklās, veidojot tajās ovālu kūniņu. Jaunajai vabolei atliek tikai pārgrauzt sēklas virsmu, lai izkļūtu ārā. Telpās, kur ir diezgan augsta temperatūra, attīstība notiek tik strauji, ka viena gada laikā var rasties 10 vaboļu paaudzes.

Daudzi pilsoņi pākšaugu sēklu pārpalikumu glabā dzīvokļos līdz nākamajam pavasarim. Apsildāmās telpās rodas labvēlīgi apstākļi sēklgraužu attīstībai. Reizi mēnesī pākšaugu pārpalikumi ir rūpīgi jāpārskata, vai nav radušies kukaiņi un nav sabojātas sēklas.

K. GAILITE, Daugavpils augu karantīnas stacionāru nodaļas agronome

dzimto valodu. Viņš šaubās, vai cilvēks, kurš nepārvalda republikas valsts valodu, var pienācīgi veikt tautas deputāta pienākumus.

No četrām vēstulēm minētie fragmenti zināmā mērā raksturo visu redakcijas pastu, proti — lielākoties tiek vērtētas kandidātu personiskās īpašības, nevis viņu pirmvēlēšanu programmas, vairāk dominē emocijas, nevis fakti un argumenti. Vai tā nav pārāk vienpusīga pieeja? Un vēl. Ja par M. Kostņeckas kandidātu vēstulēs izteikti pat pretrunīgi viedokļi, tad par deputātu kandidātiem 709. Daugavpils teritoriālajā vēlēšanu apgabalā, izņemot minētās divas vēstules, redakcijai neviens cits nav uzrakstījis. Pat no tiem darba kolektīviem, kuri izvirzīja A. Providenko un A. Grigorjevu par tautas deputātu kandidātiem un kuru plenākums ir visādi atbalstījis savu kandidātu, arī presē. Ar ko izskaidrot šādu vienaldzību?

Nobeigumā — par vēstulēm (arī a'klātajām), kuras esam saņēmuši sakarā ar apgabala vēlēšanu komisijas priekšsēdētāja P. Romanova publikāciju mūsu laikrakstā «Jūs gribējat zināt sīkāk...». Tās visas esam nodevuši raksta autoram, un viņš ir apsolījis uz tām publiski atbildēt.

P. PIZELIS

ZVIEDRIJAS rīksdagu deputāls, parlamenta ārlietu komisijas loceklis Hokans Holmbergs februāra sākumā iesniedzis Zviedrijas Nobela prēmiju komitejai priekšlikumu atbalstīt Baltijas tautu kustības par pārbūvi (LTF, ITF, «Sajūdis») ar 1989. gada Nobela miera prēmiju.

Komisija priekšlikumu pierēģis-trējusī. Ieteiktas arī citas kandidā-tūras. Sekojiet informācijai.
(No laikraksta «Atmoda»)

LTF Preiļu pilsētas un ciemu nodaļā

4. februārī, kad tika nodibināta LTF Preiļu pilsētas un ciemu nodaļa, tajā apvienojās 28 grupas (654 cilvēki).

Pašlaik nodaļas sastāvā ir vairāk nekā 700 dalībnieku. Klāt nākušas jaunizveidotās grupas no Leņina kolhoza, M. Gorkija kolhoza, 21. PMK, kolhoza «Ezer-ciems», aptieku darbinieku grupa un otra grupa no padomju saimniecības «Rudzāti».

Vairāku mūsu rajona ciemu (Aizkalnes, Aglonas, Galēnu, Stabulnieku un Upenieku) teritorijā dzīvojošās, bez tuviniekiem palikušās sievietes 8. martā — kā jau svētku dienā — saņēma nelielas, bet no sirds gādātas LTF Preiļu pilsētas un ciemu nodaļas veltes.

Protams, pieci ciemi, nedaudz pāri simtam apciemotu vientuļu cilvēku ir gaužām maz. Taču esam vēl tikai pašā tā ceļā, ko sauc par Zēlsirdību, cilvēcību, sākuma.

Paldies ciema padomju darbiniekiem, vietējo LTF grupu dalībniekiem par praktisko palīdzību un atsaucību.

Notikusi LTF Preiļu pilsētas un ciemu nodaļas pārstāvju un valdes tikšanās ar rajona izpildkomitejas iekšlietu daļas darbiniekiem.

Iekšlietu daļas darbiniekus interesēja LTF biedru — nacionālais

sastāvs, skaits, nodaļas struktūra, paveiktie un iecerētie pasākumi, darbības programma. Tas, vai LTF biedri patiešām strādā no pamatdarba brīvā laikā, par to nesņemot materiālo samaksu u. tml.

Savukārt LTF biedri interesējās par mūsu rajona likuma sargu nacionālo sastāvu, izglītības līmeni, arī — valsts valodas zināšanām, likumpārkāpumu ainu rajonā un darbu to novēršanā.

Saruna noritēja ļoti, abpusēji ieinteresēti. Par starpnacionālajām attiecībām, gaidāmajām vēlēšanām, attiecībām ar pasta-vošajām neformālajām kustībām, ekoloģiju. Daudz tika runāts par jautājumiem, kuros LTF biedriem un iekšlietu daļas darbiniekiem būtu jāsadarbojas, lai uzlabotu situāciju rajonā — sīkā huligānisma, nepilngadīgo likumpārkāpumu novēršanu, kārtību pilsētā, parkā, ciņu ar spekulāciju utt.

Ne viss ir vienā reizē izrunājams. Daudzi jautājumi palika neizteikti. Daudz kas no jautātā — neatbildēts, nesaprasts. Bet labi, ka pirmais dialogs noticis. Cerams, ka ne pēdējais un ka tam sekos gan abpusēji labvēlīgi kontakti, gan sadarbība.

12. martā Rīgā, Komjaunatnes krastmalā Latvijas Tautas frontes manifestācijā piedalījās daudzi simti mūsu rajona tautfrontiešu. Ikviens — lai ar savu klātbūtni paustu gribu nepieļaut demokrātizācijas un atjaunotnes procesa pārtraukšanu Latvijā.

24. martā plkst. 19.00 Preiļos laukumā iepretim grāmatu namam «Latgale» notiks Staļina represiju laikā cietušu cilvēku piemiņai veltīts mitiņš.

25. martā — Sēru manifestācija Rīgā.

Informāciju apkopoja S. JOKSTE

Saimniecības LTF grupa

Izveidota un LTF Preiļu nodaļas koordinācijas centrā reģistrēta padomju saimniecības «Rudzāti» LTF grupa. Tajā ir 24 biedri. Grupa uzsāka darbu šī gada 10. martā. Izstrādāta un grupas sapulcē vienbalsīgi pieņemta programma, kuru pakāpeniski īstenosim dzīvē.

Sapulce par LTF grupas pārstāvi ievēlēja saimniecības direktoru Leonardu Spūli, par tā vietnieku — Rudzētu internātpalīgskolas direktoru Jāni Vjak-

si, par sekretāri — Sarmīti Pastari.

Padomju saimniecības «Rudzāti» LTF grupa ierosinājusi un ciema padomes sesijā izskatīšanai nodevisi iesniegumu ar prasību Rudzētos pacelt sarkanbalt-sarkano karogu. Kopā ar LTF grupu šādu prasību izteikuši vairāk nekā 200 ciema iedzīvotāju.

A. BRÜVERS, padomju saimniecības «Rudzāti» LTF grupas loceklis

Par afišām un ne tikai par tām

Reklāma mūsdienu pasaule — viens no drošas informācijas avotiem. Kā tas ir ar reklāmu tepat Preiļos? Vai mēs esam pietiekami informēti?

Kinoskatītājiem ir pieejams kinoteātra «Ezerzeme» repertuārs veselam mēnesim un vēl — katrai filmai ir sava afiša. Sajā jomā iebildumu nebūtu.

Citādi tas ir ar kultūras un sporta pasākumu reklamēšanu. Izpalikusi kādreizējā informācija par tiem rajona laikrakstā. Lai arī ne vienmēr plānotie pasākumi notika mēnesi iepriekš paredzētajos laikos, kā par to ziņoja kultūras un sporta komplekss. Dzīve nesena savas korekcijas. Tomēr šī informācija palīdzēja lasītājiem no visiem paredzētajiem pasākumiem izvēlēties sev tobrīd interesantāko un piemērotāko.

Vienīgo informāciju par noti-

kumlem kultūras un sporta dzīvē mēs saņemam no afišām. Un tie nu stāvoklis ir diezgan bēdīgs. Afišas ir tikai pie rajona kultūras nama un pilsētas centrā. Aizstiklotie un stipri šaurie reklāmas stendu skatlogi ierobežo afišu formātu. Un tieši šis apstāklis ir kļuvis par noteicošo mūsu pilsētas reklamā. Vienveidīgais formāts ierobežo mākslinieka domāšanu, rada rutīnu. Un gala rezultātā — iknedējas aicinājums uz diskotēku reti kad atšķiras no paziņojuma par rajona vai pat republikas nozīmes notikumu rajona kultūras vai sporta dzīvē. Un tieši pēdējais apstāklis arī rada garāmgājēja vienaldzību. Sak, ja jau nav krāšņas un interesantas afišas, tad, acimredzot, nekas saistošs arī nav gaidāms. Pagaidām mūsu pilsētā reklāma vāji pilda savas funkcijas.

Vai pilsētas vadībai, kultūras un sporta dzīves organizatoriem nevajadzētu padomāt par reklāmas stendiem jaunajos mikrorajonos? Patlaban bez informācijas paliek «Lauktehnikas», siera rūpnīcas, Celtnieku un Rēzeknes ielu mikrorajonu iedzīvotāji. Bet reklāmai piemērotāku vietu kā pie bibliotēkas pat grūti iedomāties.

Der padomāt par vienotas informācijas sistēmas izveidošanu pilsētā. Te būtu vieta gan personu un kooperatīvu, gan darbā iekārtošanas biroja sludinājumiem, gan arī jaunākajai prese. Tieši pēdējās trūkumu mēs izjūtam jo sevišķi. Kadreiz avīzes varēja izlasīt blakus pilsētas izpildkomitejai. Bet tagad?

Afišas, reklāma, vizuālā informācija katras pilsētas seja ienes savus vaibstus. Tā var gan daiļot, gan kroplot. Vērtējumu mūsējai var dot katrs. Domāju: cildinošs tas nav.

V. ROMANOVSKIS

Redaktors P. PIZELIS

Attieksme

Kādi cilvēki, tāda arī Dubna

Cienījamais līvānietī vai līvānietī, atrodiēt brīvu laiku un pajeiēt gar Dubnas krastiem pilsētas robežās. Iekšējam protestam ir jāpiepilda jūsu sirdis, ieraugot celtniecības atkritumu, automobiļu riepu kaudzes, sadzīves lietu izgāztuves, metāllūzņus, sadauzītus stiklus. Un tas viss atrodas krastā vai tieši ūdenī. No kurienes tas radies? Es nedomāju, ka to ir ievēduši laudis no kaimiņu rajoniem.

Ierosinu līvānu pilsētas izpildkomitejas vadībā ar darba kolektīvu un iedzīvotāju, pirmām kārtām ar to, kas dzīvo Dubnas krastos, palīdzību, savākt visus atkritumus atsevišķās kaudzēs un ar transportu aizvest uz izgāztuvi. Bez lozungiem un apbalvojumiem, godīgi, no visas sirds, kopā bērniem un pieaugušajiem. Ir jāattīra no krāmiem ne tikai krasts, bet arī upes gultne, cik tālu tas iespējams. Kā labāk to organizēt, lai izņemj direktoru padome un izpildkomiteja. Domāju, ka attīrīšana ir jāpabeidz vasaras periodā, kad ūdens līmenis nokritīs līdz minimumam. Bet darbs jāsāk jau šodien, kamēr viss nav aizaudzis ar zāli.

Līvānu pilsētas senajā ģerbonī ir divas pelēkzilas lentas, kas simbolizē Dubnu un Daugavu. Lai ar jūsu, līvānieši, palīdzību šīs «lentas» vienmēr ir tīras.

V. NIKOLAJEVS,

rajona galvenais arhitekts

Sludinājumi Līdzjūtības

JELGAVAS LINU RAZOSANAS APVIENĪBAS «LATVIJAS LINI» ARODSKOLA

izsludina audzēkņu uzņemšanu 1989. — 1990. mācību gadā šādās specialitātēs:

Meistara palīgs — uzņem jauniešus vecumā no 17 līdz 25 gadiem ar vidējo izglītību. Mācību ilgums 1,5 gadi. Mācību laikā maksā stipendiju no 60 līdz 70 rubļiem.

Audzējas, vērpējas, lenču salicējas — priekšdziju vērpējas mašīnu operatores, tinējas — šķēterētājas mašīnu operatores.

Sajās specialitātēs uzņem jaunietes vecumā no 15 līdz 25 gadiem ar 8. — 11. klašu izglītību. Mācību ilgums 1 — 3 gadi. Stipendija 40 — 50 rubļi. Mācību laiku ieskaita darba stāvā.

Mācību ražošanas prakses

laikā audzēkņi saņem pilnu atalgojumu. Pēc arodskolas beigšanas darbs nodrošināts ražošanas apvienībā «Latvijas lini» ar šādu algu — 180 — 300 rubļi mēnesī.

Mācības un darbs — 5 dienas nedēļā. Audzēkņus nodrošina ar kopmītni. Teicamnieki pēc skolas beigšanas var turpināt mācības tehnikumos un augstskolās. Mācības notiek latviešu un krievu valodās.

Iestājoties skolā, nepieciešami šādi dokumenti: dokuments par izglītību, dzimšanas apliecība vai pase, izziņa par veselības stāvokli, izziņa no dzīves vietas, 6 fotokartīņas (izmērs 3x4 cm), skolas vai darba vietas raksturojums.

Iesniegumus pieņem katru dienu, izņemot sestdienas un svētdienas, no plkst. 8.00 līdz 16.00.

Mācību sākums 1. septembrī.

Skolas adrese: 229600, Latvijas PSR, Jelgavā, Lapskalna ielā 18. Tālrunis: 23281.

VALSTS LIEPĀJAS TEĀTRA VIESIZRĀDES DAUGAVPILS MUZIKĀLI DRAMATISKĀ TEĀTRA TELPĀS

11. aprīlī plkst. 14.30 un 12. aprīlī plkst. 10.00 — A. Milns. «Vinnijs Pūks un viņa draugi». Dramatizējums 2 daļās. Režisors Nauris Kleņnieks. Komponists Juris Kulakovs.

13. un 14. aprīlī plkst. 19.30 — V. Arro. «Kur mājas man, kas gaida». Luga 2 cēlienos. Režisors — Haralds Ulmanis.

15. un 16. aprīlī plkst. 19.30 — M. Mičela. «Vējiem līdzī». Romāna dramatizējums 3 daļās. Režisors — LPSR Tautas skatuves mākslinieks Oļģerts Kroders. Komponists — Uldis Stabulnieks. Galvenajās lomās — LPSR Nopelniem bagātā skatuves māksliniece Indra Briķe un Mārtiņš Vilsons.

Biješu iepriekšpārdošana teātra kašē.

RAJONA PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBU SAVIENĪBAS SAGĀDES UN RAZOŠANAS APVIENĪBA

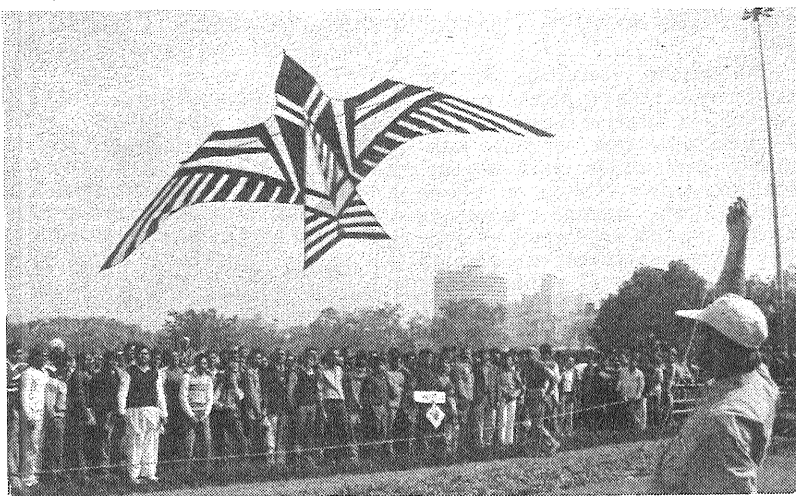
noslēdz līgumus grūti sagādājamo izejvielu nodošanai. Varēs iegādāties šujmašīnas. Izziņas pa tālruni 22230.

MAINA labiekārtotu divstābu dzīvokli Līvānos pret diviem vienstābu. Viens iespējams Preiļos. Zvanīt: 43766.

MAINA divstābu dzīvokli pret diviem vienstābas dzīvokļiem. Tālrunis: 42388.

Izsakām dziļu līdzjūtību Marijai Vincas m. Tumovai, MATI smiltāja izvadot.

Preiļu rajona sadzīves pakalpojumu kombināta administrācija, partijas birojs, arodkomiteja, darba kolektīvs

INDIJA. No neatminamiem laikiem Indijā ir izveidojusies tradīcija laist gaisā pūkus. Pastāvēja ticējums: ja palaidīsi pūki debesīs, tad pamodināsi dievus no ilgās ziemas gulā. Bet viņi, savukārt, parūpēsies par to, lai atnāk pavasaris un zemiņiem ir bagāta rāza. Tā ir tikai viena tradīcijas puse. Bet vispār, tas vienmēr ir bijis labs lemes' aizmirst ikdienas bazas, parādīt savu meistarību šo nīkīgo «lidošo aparātu» vadīšanā. Un visbeidzot, vienkārši saņādt baudu gan sev, gan apkārtejiem.

Soģad Indijā notika pirmais starptautiskais gaisa pūku festivāls (attēlā) kas turpmāk notiks ik gadus. Ahmedabadā ierpdās komandā no Amerikas Savienotājam Valstīm. Atīps, Eiropas un, protams, no Indijas. Sacensību tūrē bija komandu piedalīšanās parēdā, nīlotāžas figūras un visinteresantākās sacensību moments — pūku gaisa kauja.

TASS fotohronika

LEŅINA

MŪSU ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

KAROGS

REDAKCIJAS TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 21996, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 22154, agrorūpnieciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, fotokorespondents — 22203, korektori, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Valkas ielā 1). Izdevniecība «Zvaigzne» (Rīgā, M. Gorkija ielā 105). Viena nos. iespiedliksne. Ofsetiespiedums.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Преильского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке.

Metiens 14 638 eksemplāri (latviešu valodā — 10 286 eks., krievu valodā — 4 352. eks.).

Indekss 68169.

Pas. 510.